

[Knud Lind]

gerne havde set, at den lægevagtsordning var blevet afløst, idet det til tider var meget svært at få lægevagten derhen lige netop i det øjeblik, hvor man skulle bruge den pågældende. Jeg siger det bare til orientering for justitsministeren.

Ministeren gav også et svar angående de hårde stoffer. Det er kun glædeligt, at ministeren kan henvise til et enkelt tilfælde, hvor det ikke var de hårde stoffer, der var skyld i en uro m. v. En svale gør imidlertid ingen sommer. Vi må jo erkende, at der i Danmark sker mange narkodødsfald, som er forårsaget af hårde stoffer.

Til slut vil jeg takke de ordførere, som var enige med mig i, at nu bør der gøres noget, og at det ikke er nok at blive ved med at forhale bekæmpelsen ved at nedsætte nye udvalg. Ministerens redegørelse gav intet nyt under solen angående kampen mod vold og narkotika i fængslerne.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Hr. Knud Lind nævnte, at han kom til at tænke på noget bestemt i forbindelse med et af tingets medlemmer. Tanker er som bekendt todfri. Jeg går ud fra, at der ikke var tale om at foretage en sammenligning, for så ville det være blevet påtalt.

Voigt (FP):

Kun en kort bemærkning til ministeren, som fandt anledning til at sige, at min tale var meget dramatisk. Der lå ligesom i det, at jeg mente, man fabrikerede narkomaner på samlebånd. Jeg startede med at sige: kom i fængsel og lær at blive narkoman! Man kan selvfølgelig godt sige, at det kan virke dramatisk. Jeg kan selvfølgelig kun tale for mig selv, men jeg går ud fra, at ministeren har det ligesom jeg, at vi færdes ikke så meget i fængslerne – for ikke at sige, at vi færdes der aldrig, uden at vi er på besøg med retsudvalget – men jeg har mine oplysninger fra en stensikker, pålidelig kilde, nemlig fra folk, der arbejder i fængslet og har været beskæftiget med hårde narkomaner igennem henholdsvis 25 og 10 år. Når de kan sidde og sige til os, at forholdene i Nyborg statsfængsel er at sammenligne med forrige århundredes forbedringshuse på Christianshavn, så synes jeg nok, at min tale var meget mild. Jeg går ud fra, at ministeren har læst den

indstilling, der er kommet fra den arbejdsgruppe, som ministeriet selv har nedsat, men hvis ministeren ikke kan huske den, så bliver jeg nødt til at bede ham om endnu en gang at læse på side 35, hvor de indsatte direkte siger, at et stigende antal beder om at komme i isolation, fordi de ikke længere føler, at personalet kan beskytte dem over for narkoen.

På den baggrund synes jeg nok, det var urimeligt, at ministeren siger, jeg holdt en dramatisk tale. Jeg føler, efter de oplysninger, der er tilgået mig, at den var meget mild. Den burde egentlig have været skrappere.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

I ordet forbedringshus lå sikkert den hensigt, at man ikke ønskede at straffe forbryderne, men at man ønskede at forbedre dem. Den diskussion står stadig, hvorvidt man skal optræde straffende eller forbedrende over for lovovertrædere. Der er dog kommet det til, at kun personer, der har handlet med fri vilje, kan man straffe. Sindssyge straffes ikke, selv om de har begået en lovovertrædelse. Men narkomaner, der er berøvet deres frie vilje, og som på grund af deres narkomisbrug er blevet forbrydere, straffer man ved at indsætte dem i fængsler, hvor man oven i købet ikke forhindrer dem i at fortsætte deres misbrug.

Når jeg før citerede Daumier, var det, fordi jeg ville vise den hykleriske indstilling, som dommerstanden havde eller kunne have. Dommeren sagde: jeg stjæler da ikke, fordi jeg af og til er sulten. Den mand skulle selvfølgelig have noget at spise, så stjal han ikke mere. Den, der handler kriminelt på grund af narkomani, skal man hjælpe af med narkomanien, og det kan man gøre under de lukkede forhold, som han som følge af sin dom er blevet pålagt. At misbruge denne lejlighed til at hjælpe manden, synes jeg er noget, justitsministeren ikke kan være bekendt at stå model til.

Justitsministeren prøver, hver gang vi diskuterer disse spørgsmål, at opkaste sig til en større medicinsk autoritet, end jeg selv er. Jeg har dog noget kendskab til disse forhold og ved, at man ikke kan afvæne en narkoman, medmindre man tager ham i hånden og hjælper ham på den måde, at man afskærer